

Bram Vermeulen, De Zin

Bedenkt de bergbeklimmer
Als hij de top heeft bereikt
Dat er niets dan dalen resten
Geen krachten meer te testen

En de artiest weet ook
Als de zaal voor altijd vol zit
Als de zaal om alles lacht
De opdracht is volbracht

Niets meer te beleven
Niets meer om te leven

Werkt de gevangene
Dertig jaren aan zijn tunnel
Tot hij de hemel ziet
Herkennen doet hij hem niet

En is de kluizenaar
Als hij het teken krijgt -
Bewijs van onsterfelijkheid -
De zin van het leven kwijt

Niets meer te beleven
Niets meer om te leven

En de boer op het land ziet de zon ondergaan
Hij weet zeker dat hij morgen weer opkomt
Hij zet de koe op stal, eet zijn voedsel
Neukt zijn vrouw
Morgen moet hij op voor dag en dauw
Alles blijft hem om het even
Noem je dat leven

En de man op kantoor hoort de zoemer overgaan
Hij weet dat dat betekent dat hij vrij is
Hij pakt zijn tas, neemt de trein en gaat naar huis
Eet zijn hap, trekt zich af en valt in slaap
Voor de buis
Alles blijft hem om het even
Noem je dat leven

Bedenkt de generaal
Als hij op de knop drukt
Wat er binnen tien minuten tijd
Van de wereld overblijft